

РЕШЕНИЕ

№ 2696

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **1044** по описа за **2022** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция за хората с увреждания, представлявана от изпълнителния директор М. К., чрез главен юрисконсулт Б. Б., срещу Решение № 20217141/29.11.2021г., постановено по нахд № 21777 по описа на СРС за 2018г., НО, 16 –ти състав, с което е отменено Наказателно постановление № 83/0023 – 4277/18.07.2018г., издадено от изпълнителния директор на Агенция за хората с увреждания.

С наказателното постановление е наложена имуществена санкция на [фирма] в размер на 10 000 лева, на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания /отм./, чл. 53 във връзка с чл. 83 от ЗАНН за нарушение на чл. 12, ал.2, т.1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейността по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от Закона за интеграция на хората с увреждания /отм./.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и необосновано и потвърждаване на Наказателно постановление № 83/0023 – 4277/18.07.2018г., издадено от изпълнителния директор на Агенция за хората с

увреждания. Правят се възражения, че е спазен чл. 34, ал.1 от ЗАНН, няма нормативно изискване за даване на задължителни предписания на нарушителя преди съставяне на АУАН, непосочването на място и дата на извършване на нарушението не е съществено, доколкото те могат да се изведат от нормативната уредба и съставения АУАН, доказано е извършване на нарушението и правилно е приложена санкционната норма на чл. 54а от ЗИХУ. Претендират се разноски. Направено е възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът, в становище по касационната жалба оспорва същата като неоснователна и недоказана. Прави възражение, че дружеството е развивало дейност едва от четири месеца, по - малко от половин календарна година и за него не е възникнало задължение да подава анализи. Счита, че са допуснати и съществени нарушения на процедурата по съставяне на АУАН. Позовава се на чл.28 от ЗАНН.

Прокурор Ц. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и следва да се потвърди решението на СРС.

Административен съд София – град, X касационен състав, след преценка на доводите и възраженията на страните, наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срок, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото представените писмени доказателства и е приел следното от фактическа страна:

[фирма] е дружество, предлагащо помощни средства, приспособения и съоръжения, предназначени за хора с увреждания, регистрирано в публичния регистър за търговци на дребно с такива изделия, както и на производителите на медицински изделия по индивидуална поръчка, поддържан от Агенция за хората с увреждания. За дружеството възниква задължение да представи информация за текущата година на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро. На 09.02.2018 г., в сградата на А. в [населено място] е било установено неизпълнение на задължението за представяне на анализ на цените на продаваните медицински изделия, съобразно фактурите, издадени от търговците на едро, в законоустановения срок до 30.10.2017г., което неизпълнение се доказвало с непредставен анализ на цените с входящ номер до 30.10.2017г. Нарушението било установено с Констативен протокол № 1 на Комисия, назначена със Заповед № 0023-0673/08.02.2018 г. на Изпълнителния Директор на А.. За така установеното нарушение на [фирма] е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 40 - ЮЦ от 03.04.2018г. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП.

Въз основа на фактическите констатации, СРС е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения. В НП не са посочени дата и място на извършване на нарушението, както и за коя година се отнася изисканият анализ. Санкционната разпоредба на чл. 54а от ЗИХУ /отм./ съдържа две алинеи, като в НП не е посочена коя от тях е приложена. Допуснати са и множество технически грешки. Въз основа на горното СРС е отменил издаденото наказателно постановление. От представените пред касационната инстанция писмени доказателства се установява, че АУАН е съставен от компетентен орган и сроковете

по чл. 34, ал.1 от ЗАНН са спазени. Останалите правни изводи на СРС за наличие на основания за отмяна на НП обаче са обосновани и законосъобразни и се споделят и от настоящата инстанция. Съгласно чл. 57, ал.1, т. 5 от ЗАНН, датата на извършване на нарушението е съществен реквизит на всяко НП. В процесното НП липсва вписана точна и конкретна дата на извършване на нарушението, а само е възпроизведен текстът на посочената за нарушена разпоредба на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно че дружеството не е изпълнило задължението си ежегодно до 30 октомври на текущата година да представи анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издавани от търговците на дребно. При тази формулировка не става ясно коя всъщност е датата на извършване на нарушението, тъй като не е посочена годината, през която в срок до 30 октомври се твърди, че дружеството не е изпълнило задължението си. Така отразената дата на нарушението „30 октомври на текущата година“ не може да се счете за редовен реквизит на НП, тъй като не дава възможност да се установи категорично за коя година се вменява неизпълнение на законовото задължение. Касае се за съществен реквизит на НП /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/, чиято липса съществено засяга правото на защита на наказаното лице. Ето защо липсата на конкретно посочена дата или период на извършване на твърдяното нарушение винаги влече процесуална незаконосъобразност на наказателното постановление и е основание за неговата отмяна.

На следващо място касационният съд приема извода на въззивния, че в НП е цитирана санкционната разпоредба на чл. 54а от ЗИХУ (отм.), без да е съобразено наличието на две алинеи, без да се посочи коя от тях е приложена.

Също така следва да се отчете, че ЗИХУ е отменен с § 2 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за хората с увреждания - ДВ, бр. 105 от 18 декември 2018 г., в сила от 01.01.2019г., както и Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ е отменена, в сила от 02.08.2019г. Задължението съществува и по новата Наредба РД-07-8 от 24.07.2019г. за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне и ремонт на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия за хората с увреждания, но санкционната разпоредба на чл. 99, ал. 1 от ЗХУ предвижда наказания в размер от 500 до 1000 лева, различни от предвидените в отменения чл.54а, ал.1 от ЗИХУ от 10 000 до 20 000 лева. Различен е и срокът, в който следва да се предостави анализът. Наказателното постановление правилно е отменено поради процесуалните нарушения в административнонаказателното производство, които са съществени и са самостоятелно основание за отмяна.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, X - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20217141 от 29.11.2021г., постановено по НАХД №21777/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: